

Kendelse

afsagt den 15. august 2024

Sag nr. 2024-02874

[Klager]

mod

Jyllands-Posten

[Klager] ved [Person 1] har klaget til Pressenævnet over artiklen ”*Firma skulle håndtere kasseret tøj. Nu er samarbejdet stoppet*”, bragt den 5. december 2023 i den trykte udgave af Jyllands-Posten og på jyllands-posten.dk, idet virksomheden mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har blandt andet klaget over, at artiklerne indeholder ukorrekt og udokumenteret information, der ikke er berigtiget tilstrækkeligt, og at artiklerne ikke er blevet forelagt virksomheden.

1 Sagsfremstilling

Påklaget artikel

Jyllands-Posten bragte den 5. december 2023 artiklen ”*Firma skulle håndtere kasseret tøj. Nu er samarbejdet stoppet*” i sektion ”[Bynavn 2]” på side 6. Artiklen havde følgende underrubrik:

”Virksomheden [Klager] i [Bynavn 1] skulle genanvende ødelagt tøj fra borgerne i flere østjyske kommuner. Men et kontrolbesøg viste en anden virkelighed.”

Der er i artiklen indsat et billede af en række tekstilposer. Af billedteksten fremgår: ”Tekstilaffald bliver lagret hos [Genanvendelsesvirksomheden], indtil der er fundet en løsning.”

Af artiklen fremgik:

”Når [betegnelse] smider deres hullede sokker og slidte håndklæder i skraldespanden, skal de gå direkte videre til genanvendelse. Men Jyllands-Posten kan nu afsløre, at genanvendelsen af tekstiler for tiden er sat på pause.

Det skyldes, at virksomheden [Klager], som bliver betalt for at sortere tekstilaffaldet, er under mistanke for at have anden interesse end genanvendelse for øje.

I stedet har [Klager] »baseret sin produktion og primære indtægt« på at sælge genbrugelige tøjstykker, som virksomheden bl.a. får ved at pille salgbart tøj ud af [betegnelse] tekstilaffald. Det fremgår af en rapport fra [Forsyningsselskabet], som Jyllands-Posten har fået aktindsigt.

Derudover har [Klager] ifølge rapporten ikke afsat tekstiler til fibergenvinding, mens det heller ikke kan dokumenteres, hvor stor en procentdel af de indsamlede mængder der faktisk er blevet genanvendt.

Til gengæld har virksomheden afsat genbrugsegnete tekstiler fra [Bynavn 2] til [Land 1], hvor der ikke er samme krav til affaldshåndtering som i Danmark, fortæller [Person 2], chef for genbrug hos [Forsyningsselskabet], der står for håndteringen af affaldet i [Kommune 1].

»Det er ikke det, der har været hensigten. Vi skal have aktører, der kan være med til at genanvende tekstil ved at spinne bomulden op igen eller bruge polyesterdelen på andre måder,« siger [Person 2].

[Klager]s ageren er i strid med rammerne for aftalen mellem [Forsyningsselskabet] og virksomheden [Genanvendelsesvirksomheden], som bruger [Klager] som underleverandør.

Hverken [Genanvendelsesvirksomheden] eller [Forsyningsselskabet] vil oplyse, hvor meget [Klager] er blevet betalt for sin del af opgaven.

Anmeldt kontrol

[Forsyningsselskabet] blev først opmærksom på problemerne med [Genanvendelsesvirksomheden]s brug af [Klager] som underleverandør, efter at Jyllands-Posten for nylig afdækkede affaldets rejse fra skraldespand til genanvendelse.

Efterfølgende skrev [Person 3], udviklingsingeniør i [Forsyningsselskabet], således følgende mail til [Genanvendelsesvirksomheden]:

»Vil det være o.k. for jer, at jeg kontakter og besøger [Klager]? P.s. blot til jeres info, så er der o.k. tilfredshed med JP-artiklen her i huset. Tænker ikke at alm. læsere lægger mærke til helt det samme, som vi gør.«

Forespørgslen førte til, at [Forsyningsselskabet] den 23. oktober foretog et anmeldt kontrolbesøg hos [Klager], som altså er hyret af [Genanvendelsesvirksomheden] til at håndtere tekstilerne.

Besøget fik med det samme alarmklokkerne til at ringe hos [Forsyningsselskabet], der i en rapport dateret en uge efter besøget anmodede om et omgående stop af samarbejdet med [Klager].

»Da ovenstående problematikker dels ikke ligger inden for rammerne af aftalen og dels ikke er tilstrækkeligt belyst, kan vi ikke godkende [Genanvendelsesvirksomheden]s benyttelse af [Klager] som samarbejdspartner til afsætning af tekstiler,« skriver [Person 3] til [Genanvendelsesvirksomheden] og fortsætter:

»Vi anmoder derfor om, at samarbejdet med [Klager] stoppes, indtil der ligger tilstrækkelig dokumentation for, at samarbejdet kan ske inden for rammerne. Ingen tekstiler i relation til [Aftalen] må afsættes til [Land 1],« afsluttes rapporten. Det er et problem, at [Klager] har en forretning kørende på at sælge tøj, fordi der slet ikke bør indgå genbrugeligt tøj i de samlede mængder, understreger [Forsyningsselskabet]s chef, [Person 2]. Han påpeger, at tøj, der kan genbruges, skal gå til Røde Kors og Folkekirkens Nødhjælp, og derfor er tøjet havnet i affaldsspandene, fordi borgerne har sorteret forkert.»

Der er i artiklen fremhævet følgende citat af [Person 2], chef for genbrug hos [Forsyningsselskabet]:

””Der kommer en masse nye aktører på banen, der alle forsøger at skabe bæredygtige forretningsgrundlag. Det gør, at der er en forøget risiko for, at nogle af de her aktører træder ved siden af vores retningslinjer.”

Af artiklen fremgik videre:

»*»Handler med genbrugstøj«*

[Klager] ligger i [Bynavn 1] lidt uden for [Bynavn 2] og består af 10-12 medarbejdere.

Virksomheden går ikke med planer om at kunne fibergenvinde i fremtiden. Det fortæller [Kontorassistenten], der er kontorassistent hos [Klager]. Hun siger, at hun udtaler sig på vegne af virksomheden, fordi den daglige leder ikke er så god til dansk.

»Vores primære forretning vil også i fremtiden være genbrugstøj – og pudseklude,« siger hun.

Har [Genanvendelsesvirksomheden] fortalt jer, at I ikke må sende tekstiler uden for EU?

»Lad os lige slå det helt fast. Vi handler med genbrugstøj. T-shirts og så videre. Dem pakker vi og sælger – også uden for EU,« siger [Kontorassistenten] og tilføjer:

»[Forsyningsselskabet] leverer tekstilaffald til os via [Genanvendelsesvirksomheden]. Det, der kan bruges, laver vi til klude. Og det der ikke kan bruges til klude, som måske er vådt og så videre, bliver forbrændt i Danmark.«

At [Forsyningsselskabet] i rapporten nævner, at [Klager] sender tekstiler til [Land 1], mener [Kontorassistenten] drejer sig om det genbrugstøj, der ved en fejl ender i tekstilaffaldet.

»Det må være genbrugstøjet, de henviser til, for det sker jo, at der er brugbart genbrugstøj i poserne fra [Forsyningsselskabet],« siger hun.

[Klager] har siden august fået tilsendt tekstiler til genanvendelse fra borgere i [Kommune 1], [Kommune 2], [Kommune 3] og [Kommune 4].

Tekstilaffald stables i hal

[Person 2] siger, at [Genanvendelsesvirksomheden] har fulgt [Forsyningsselskabet]s krav om at stoppe med at bruge [Klager] som underleverandør:

»[Genanvendelsesvirksomheden] har reageret og indstillet arbejdet med [Klager].« Ifølge genbrugschefen afventer [Forsyningsselskabet] lige nu, at [Genanvendelsesvirksomheden] finder en ny aftager af tekstilaffald. »Indtil da oplagrer de tekstilaffaldet i en lagerhal hos [Genanvendelsesvirksomheden],« siger [Person 2].

Hvad har I fået for de penge, der gennem [Genanvendelsesvirksomheden] er endt hos [Klager]?

»Vi har fået forsøgt at genanvende teksten. Det, som er gået videre til [Klager], kan vi kun se delvist er blevet opfyldt. Vi er selvfølgelig bekymrede for, om det hele er blevet genanvendt på rigtig vis.«

[Person 2] understreger, at det er vigtigt at forstå, at det er et nyt marked, der er ved at opstå omkring behandling og genanvendelse af materiale.

»Der kommer en masse nye aktører på banen, der alle forsøger at skabe bæredygtige forretningsgrundlag. Det gør, at der er en forøget risiko for, at nogle af de her aktører træder ved siden af vores retningslinjer,« siger han.

JP Aarhus har forgæves forsøgt at få et interview med [Genanvendelsesvirksomheden], som har fået tilsendt en række spørgsmål. Bl.a. om, hvordan [Forsyningsselskabet] kan have tillid til [Genanvendelsesvirksomheden], nu da virksomheden tilsyneladende ikke har sikret, at [Klager] lever op til [Forsyningsselskabet]s krav.

»Vi ønsker ikke at udtale os om eksisterende kundeforhold,« siger [Person 4], direktør for [Genanvendelsesvirksomheden], [Regionen].

[Forsyningsselskabet] varslede i september, at prisen på afhentning af affald næste år kommer til at stige med 1.125 kr. for folk i villaer med en standardløsning med tre beholdere. Prisstigningerne skyldes ifølge [Forsyningsselskabet] bl.a. mere affaldssortering og inflation.

[Byrådet] behandler de nye gebyrer onsdag, og i oplægget til politikerne fremgår det, at taksterne vil stige med ca. 1.103 kr. til ca. 3.860 kr. i 2024.”

Jyllands-Posten bragte den 5. november 2023 en artikel med samme overskrift og enslydende indhold på [jyllands-posten.dk](https://www.jyllands-posten.dk).

Efter offentliggørelsen

[Klager] (herefter [Klager]) har til Pressenævnet indsendt den mail, som virksomheden sendte til Jyllands-Posten med krav om dementi og tilbagekaldelse af den påklagede artikel den 1. januar 2024. Der var i mailen vedhæftet et bilag med overskriften ”*Krav om dementi og tilbagekalde af artikel i JP Aarhus*”. Af bilaget fremgår følgende:

”I artiklen Firma skulle håndtere kasseret tøj. Nu er samarbejdet stoppet i JP Aarhus den 5. december 2023 påstås det, at virksomheden [Klager] har modtaget betaling for at håndtere tekstilaffald fra [Forsyningsselskabet], [Kommune 1]s genbrugs- og renovationselskab. I artiklen står der direkte:

”Det skyldes, at virksomheden [Klager], som bliver betalt for at sortere tekstilaffaldet, er under mistanke for at have anden interesse end genanvendelse for øje. I stedet har [Klager] »baseret sin produktion og primære indtægt« på at sælge genbrugelige tøjstykker, som virksomheden bl.a. får ved at pille salgbart tøj ud af [Betegnelse] tekstilaffald. Det fremgår af en rapport fra [Forsyningsselskabet], som Jyllands-Posten har fået aktindsigt (i).

Derudover har [Klager] ifølge rapporten ikke afsat tekstiler til fibergenvinding, mens det heller ikke kan dokumenteres, hvor stor en procentdel af de indsamlede mængder der faktisk er blevet genanvendt.”

Antagelsen om, at [Klager] bliver betalt for at håndtere tekstilaffald bliver brugt som en gennemgående præmis i artiklen. Således bliver der i artiklen stillet et direkte spørgsmål til [Person 2], chef for genbrug hos [Forsyningsselskabet]:

””Hvad har I fået for de penge, der gennem [Genanvendelsesvirksomheden] er endt hos [Klager]?”

Tilsvarende står der i artiklens underrubrik:

”Virksomheden [Klager] i [Bynavn 1] skulle genanvende ødelagt tøj fra borgerne i flere østjyske kommuner. Men et kontrolbesøg viste en anden virkelighed”

Sætninger som ”er under mistanke for at have en anden interesse end genanvendelse for øje,” ”pille salgbart tøj ud af [Betegnelse]s tekstilaffald,” samt den gennemgående brug i artiklen af antagelsen om, at [Klager] har modtaget betaling for at håndtere tekstilaffald fra [Forsyningsselskabet], opbygger et negativt billede af [Klager] som virksomhed, ligesom artiklen indirekte antyder, at der er foregået en form for svindel med det indsamlede tekstilaffald fra [Klager]s side.

Imidlertid er den antagelse, artiklen hviler på ikke på nogen måde korrekt.

Det er virksomheden [Genanvendelsesvirksomheden], der står for håndtering af indsamlet tekstilaffald i [Kommune 1]. En opgave, der er specificeret i en såkaldt ydelsesbeskrivelse fra juni 2022, hvoraf det fremgår, at ”Ved borttransport overgår affaldet ejerskabet og ansvaret for affaldet til Operatøren.”

[Klager] har kontrakt med [Genanvendelsesvirksomheden] om modtagelse af indsamlet tekstilaffald. Ifølge denne betaler [Klager] et fast beløb pr. kg modtaget tøj til [Genanvendelsesvirksomheden], og det fremgår af kontrakten, at [Klager] sorterer det indsamlede tøj i to kategorier til videresalg til, i kontrakten navngivne, aftagere i [Land 2] og i [Land 1].

Ikke-genbrugsegnet tøj skæres ifølge kontrakten op til klude, som afsættes til industrien i Danmark, mens ødelagte og ikke-anvendelige tekstiler sendes til forbrænding. Ligeledes fremgår det eksplicit af kontrakten, at det indsamlede materiale primært skal sorteres til genbrug og dermed til salg til udlandet.

Tilsvarende er der i kontrakten ingen aftale om at levere tekstilaffald til genindvinding.

De i artiklen fremsatte påstande om [Klager]s håndtering af det tekstilaffald, virksomheden har modtaget fra [Genanvendelsesvirksomheden], og antydningerne af en form for svindel, kan således ikke dokumenteres og er åbenlyst grundløse. Dermed er den præmis, der er bærende for store dele af artiklen, ikke eksisterende. Vi skal derfor bede om, at Jyllands-Posten omgående:

- Tilbagekalder den omtalte artikel samt detaljeret berigtiger artiklens fejlagtige påstande, antydninger og delkonklusioner vedr. virksomheden [Klager] i et tydeligt og overskueligt dementi, med en placering svarende til den oprindelige artikel, i såvel den trykte som elektroniske version af avisen samt på avisens website www.jp.dk, med en placering på sitets forside i mindst 48 timer regnet fra offentliggørelsen i den trykte og elektroniske avis. Desuden, som minimum, bringer en henvisning til den samlede berigtigelse på forsiden af den trykte og elektroniske udgave.
 - Sammen med dette dementi offentliggør en udtømmende redegørelse for, hvordan disse grundløse påstande om [Klager] er indgået i den pågældende artikel suppleret med en eksplicit undskyldning fra redaktionsledelsen for de fremsatte påstande om [Klager], offentliggjort i såvel den trykte som den elektroniske version af avisen samt på forsiden af www.jp.dk i en periode på mindst 48 timer regnet fra offentliggørelsen i den trykte og elektroniske udgave.
 - Permanent fjerner indekseringen af den oprindelige artikel i div. søgemaskiner og lign., danske som internationale. Tilsvarende bekræftes dette over for [Klager]. Endvidere gøres der opmærksom på at journalisterne bag artiklen tidligere er blevet orienteret om det fejlagtige indhold.
- Ret til at rejse yderligere krav mod Jyllands-Posten i forbindelse med denne sag, herunder at indbringe sagen for Pressenævnet, forbeholdes. Bekræft venligst modtagelsen af denne henvendelse.

Med venlig hilsen

[Klager]

[Person 5]

Direktør”

Jyllands-Posten bragte den 8. januar 2024 følgende rettelse med overskriften ”*Rettelse*” i en faktaboks øverst i den påklagede artikel:

”I en tidligere version af denne artikel fremgik det, at virksomheden [Klager] bliver betalt for at sortere [Betegnelse] tekstilaffald. [Klager] er en underleverandør til [Genanvendelsesvirksomheden], som har kontrakt med [Forsyningsselskabet] om håndtering af affaldet.

[Klager] afviser at modtage betaling for opgaven med sortering af [områdebetegnelse] tekstilaffald, og Jyllands-Posten har ikke dokumentation for, at det skulle være tilfældet.

Jyllands-Posten beklager fejlen.”

Den 9. januar 2024 bragte Jyllands-Posten følgende rettelse med overskriften ”Rettelse” på side 2 i den trykte udgave af avisen:

”I en artikel bragt i JP Aarhus den 5. december fremgik det, at virksomheden [Klager] bliver betalt for at sortere [betegnelse] tekstilaffald. [Klager] er en underleverandør til [Genanvendelsesvirksomheden], som har kontrakt med [Forsyningsselskabet] om håndtering af affaldet. Artiklen handlede om, at [Forsyningsselskabet] har anmodet [Genanvendelsesvirksomheden] om at indstille samarbejdet med [Klager], fordi virksomheden ifølge en rapport fra [Forsyningsselskabet] bl.a. eksporterede salgbart tøj til [Land 1], og det ikke kunne dokumenteres, hvor stor en andel af tekstilerne der faktisk blev genanvendt. [Klager] afviser at modtage betaling for opgaven med sortering af [Områdebetegnelse] tekstilaffald, og JP Aarhus har ikke dokumentation for, at det skulle være tilfældet. JP Aarhus beklager fejlen.”

Øvrige oplysninger

[Klager] har til Pressenævnet indsendt kopi af en aftalekontrakt mellem [Genanvendelsesvirksomheden] og [Klager] om modtagelse af tekstilaffald til genbrug/genanvendelse dateret til den 1. oktober 2023 og et skærmbillede af, hvordan den trykte udgave af artiklen fremgår i sin oprindelige form i Jyllands-Postens arkiv på jyllands-posten.dk og Infomedia.

Pressenævnet har videre fra [Klager] modtaget kopi af mail af 2. oktober 2023 fra [Person 6], [Genanvendelsesvirksomheden], til [Person 3], [Forsyningsselskabet], med emnefeltet ”[Genanvendelsesvirksomheden] tekstiler”. Af mailen fremgår:

”[Klager]
Hej [Person 3].
Her vores procedure på tekstiler.
Tekstilerne fra [Aftalen] bliver afsat til [Klager].
Tekstilerne modtages hos [Genanvendelsesvirksomheden] i [Bynavn 3].
Tekstiler som ikke er i poser bliver frasorteret.
Tekstiler i poser bliver sendt til [Klager] til yderligere sortering.
Her udsorteres fraktionerne til genanvendelse.
Vi sikrer herved at affald ikke forlader EU.
Med venlig hilsen / Kind regards
[Person 6]”

Pressenævnet har endvidere fra [Klager] modtaget kopi af en rapport udarbejdet af [Forsyningsselskabet] efter et anmeldt kontrolbesøg hos [Klager] den 23. oktober 2023. Af rapporten fremgår blandt andet følgende:

”Dette besøg var planlagt efter ønske fra [Forsyningselskabet] på vegne af [Aftalen]. Besøget er gennemført som en opfølgning på et ønsket behandlerskifte, foranlediget af [Genanvendelsesvirksomheden]. Dette fordrer derfor at den nye aftager godkendes af ordregiver ([Aftalen]).

[...]

Baggrund:

[Genanvendelsesvirksomheden] udfører i henhold til indgået aftale, en udsortering af tekstiler fra indsamlingen af papir/pap/tekstiler.

Ved [Genanvendelsesvirksomheden] udsorteres tekstiler i poser og samles til videre sortering ved [Klager]. [Klager] modtager tekstilerne i bigbags fra [Genanvendelsesvirksomheden].

Sorteringen ved [Klager]:

[Klager] udfører en åbning af poserne og sorterer i tre kvaliteter:

1. Tøj der kan genbruges / sælges som tøj-til-tøj
2. Tekstiler der kan bruges som klude
3. Tekstiler og andet der forbrændes
 - 1) Tøj-til-Tøj faktionen sælges til opkøbere i [Land 2] og [Land 1].
 - 2) [Klager] skærer og klipper selv klude, afsætter til div. værksteder.
 - 3) Fejlsortering og beskidte tekstiler afsættes til forbrænding i [Bynavn 4].

Problematikker:

[Klager] har baseret sin produktion og primære indtægt, på en afsætning af tøj-til-tøj. Denne andel er oplyst til at udgøre mellem 20 til 30 % af de modtagende mængder. Tøj-til-tøjandelen er en fejlsortering fra borgernes side og bør ikke indgå i de indsamlede mængder, men vil føre det for en vis andel.

Afsætningen og en videre sortering vil for en del foregå i [Land 1], altså i et land uden for EU/EØS. Dette er uden for rammerne i aftalen mellem [Genanvendelsesvirksomheden] og [Medlemmerne].

I vores aftale er det endvidere beskrevet at minimum 50% af de udsorterede mængder skal gå til genanvendelse. Det blev ved besøget ikke tydeliggjort om dette krav er opfyldt. [Genanvendelsesvirksomheden] vil derfor levere en massebalance hvor den samlede materialefordeling bliver dokumenterede.

[...]

Bekymringer:

Der sker ingen afsætning af tekstiler til fibergenvinding.

Der sorteres ikke i forskellige kunststoftyper. Disse vil derfor alle gå tabt og blive energiudnyttet.

Da [Klager] er en relativ lille virksomhed kan det give anledning til bekymring om kapaciteten er tilstrækkelig til at håndtere det kommende flow når alle [Medlemmerne]s ordninger er fuldt implementeret.

Samlet vurdering:

Ud fra ovenstående problematikker og bekymringer er den samlede vurdering at [Genanvendelsesvirksomheden]s benyttelse af [Klager] som aftager og sortering af

tekstiler ikke kan ligge inden for rammerne af aftalen mellem [Genanvendelsesvirksomheden] og [Medlemmerne].

Stop benyttelse af [Klager].

Da ovenstående problematikker dels ikke ligger inden for rammere af aftalen og dels ikke er tilstrækkelig belyst, kan vi ikke godkende [Genanvendelsesvirksomheden]s benyttelse af [Klager] som samarbejdspartner til afsætning af tekstiler. Vi anmoder derfor om at samarbejdet med [Klager] stoppes indtil der ligger tilstrækkelig dokumentation for at samarbejdet kan ske inden for rammerne af aftalen mellem [Genanvendelsesvirksomheden] og [Medlemmerne].

Ingen tekstiler i relation fra [Aftalen] må afsættes til [Land 1].”

Pressenævnet har desuden fra [Klager] modtaget kopi af en redegørelse med overskriften ”Vedr. artikel i JP Aarhus om [Klager]s håndtering af kasserede tekstiler” udarbejdet af [Klager] til deres samarbejdspartnere. Af redegørelsen fremgår blandt andet:

”Tirsdag den 5. december bragte JP Aarhus en artikel med overskriften: Firma skulle håndtere kasseret tøj. Nu er samarbejdet stoppet.

Artiklen antyder, at [Klager] som underleverandør for [Genanvendelsesvirksomheden], der varetager [Forsyningsselskabet]s indsamling af tekstiler, pap og papir i [Bynavn 2], uretmæssigt har videresolgt de indsamlede kasserede tekstiler til genbrug i udlandet frem for at sende dem til fibergenindvinding. Ligeledes fremgår det af artiklen, at [Klager] skulle have modtaget betaling mod at sikre en genindvinding af tekstilaffaldet.

Som ejer af [Klager] må jeg afvise artiklens påstande fuldstændigt.

[Klager] indgik i oktober 2023 en kontrakt med [Genanvendelsesvirksomheden] om modtagelse af indsamlet tekstilaffald til genbrug og genanvendelse, og i kontrakten er behandlingen af tekstilaffaldet nøje specificeret:

- Den brugbare del sorteres i to kategorier til direkte genbrug og videresælges til to aftagere i henholdsvis [Land 1] og [Land 2]. Navn og adresse på de modtagende virksomheder fremgår af kontrakten.
- Egentligt tekstilaffald bliver skåret op til klude og solgt til industrien i Danmark.
- Ødelagt tøj, der ikke kan anvendes, bliver sendt til forbrænding i Danmark.

Kontrakten, som [Klager] har overholdt fuldt ud, pointerer, at de modtagne tekstiler primært skal sendes til genbrug, men indeholder intet om levering af tekstilaffald til fibergenindvinding. Som dokumentation udarbejder [Klager] hver 3. måned en miljørapport over håndteringen af den samlede tekstilmængde.

[Klager] afregner et fast beløb kr. kg. for de modtagne tekstiler til

[Genanvendelsesvirksomheden]. Der er således ikke tale om betaling for vores håndtering af det indsamlede tekstilaffald. Vi har intet kendskab til de aftaler, der er indgået mellem [Genanvendelsesvirksomheden] og [Forsyningsselskabet] om håndtering af de indsamlede tekstiler, ligesom vi ikke har nogen form for aftale eller samarbejde med [Forsyningsselskabet].

Vi arbejder i øjeblikket på nærmere at afdække årsagerne til de forskellige påstande i den omtalte artikel i JP Aarhus den 5. december og vi er uforstående over for, at hele problemstillingen ikke er blevet afklaret internt mellem de to berørte parter, [Genanvendelsesvirksomheden] og [Forsyningsselskabet]. Vi vil holde jer løbende orienteret, og er der spørgsmål til ovenstående, eller ønsker I et møde om sagen, er I velkomne til at kontakte mig. Med venlig hilsen

[Klager]

[Person 5]

Direktør”

Herudover har Pressenævnet fra [Klager] modtaget et skærmbillede fra Infomedia af berigtigelsen af den trykte udgave af artiklen.

Pressenævnet har fra Jyllands-Posten modtaget en mail, som mediet modtog fra [Person 2], chef for genbrug hos [Forsyningsselskabet], den 4. december 2023. Af mailen fremgår følgende:

”Jo, det koster penge at få behandlet tekstilaffald, men fordi pap, papir og tekstilaffald indsamles i samme affaldsbeholder, er det er én samlet kontrakt. Og da værdien af den indsamlede mængde pap og papir er væsentlig større end omkostningerne ved at få behandlet tekstilaffaldet, er ”nettobeløbet” for den samlede kontrakt med [Genanvendelsesvirksomheden], 19 millioner kr. som [Genanvendelsesvirksomheden] betaler til [Aftalen].

Mvh [Person 2]”

Jyllands-Posten har endvidere til Pressenævnet indsendt en tidsoversigt over en række begivenheder, fra den påklagede artikel blev offentliggjort den 5. december 2023, til mediet bragte en rettelse i den digitale artikel på jyllands-posten.dk og i den trykte udgave af Jyllands-Posten den 8. og 9. januar 2024.

Af oversigten fremgår blandt andet, at Jyllands-Posten den 14. og 21. december 2023 samt den 2. januar 2024 har været i telefonisk kontakt med [Klager]. Det fremgår endvidere, at Jyllands-Posten har skrevet pr. mail med [Klager]:

Den 2. januar 2024 sendte Jyllands-Posten følgende mail til [Klager]:

”Kære [Person 5],

Tak for samtalen tidligere.

Som nævnt i telefonen retter vi det naturligvis, hvis vi har bragt en fejl i den artikel, I henviser til. Vi har kontaktet [Genanvendelsesvirksomheden] for at få dem til at bekræfte jeres udlægning af indholdet i [Klager]s kontrakt med [Genanvendelsesvirksomheden], men det er endnu ikke lykkedes at få et svar derfra. Det vil som nævnt være en hjælp, hvis du (om nødvendigt I fortrolighed) vil sende os

en kopi af jeres kontrakt med [Genanvendelsesvirksomheden], da vi i tilfælde af en rettelse vil sikre os, at den er dækkende og korrekt.

Kontrakten kan også være anledning til nye historier om den konstruktion, der er lavet for affaldshåndteringen i [Bynavn 2], hvis vi må bruge den journalistisk. Trods det kritiske tilsyn og rapporten fra [Forsyningsselskabet] lader det jo – baseret på jeres udlægning af sagen – til, at I har levet op til jeres forpligtelser i forhold til [Genanvendelsesvirksomheden].

Vi kommer også meget gerne forbi til et møde med dig, hvis du foretrækker det. Hvis I ønsker det, er I også meget velkommen til at kontakte min redaktør, [Person 7], som også er bekendt med indholdet i denne mail. Han er cc på denne mail og kan kontaktes på tlf. [Telefonnummer].

De bedste hilsner,
[Person 8]”

[Klager] besvarede den 3. januar 2024 mailen. Af svaret fremgår:

”Hej [Person 8]

Tak for din mail.

Jeg må desværre afvise at udlevere selve kontrakten til jer.

Hovedindholdet i kontrakten er nævnt i den orientering, der er sendt til vores samarbejdspartnere og er lagt ud på vores website, og som I også har kendskab til. Men lige en enkelt præcisering til din mail. Der er ikke tale om "vores udlægning af sagen", som du formulerer det. Der er tale om noget rent faktisk, som kan dokumenteres entydigt.

Har I yderligere spørgsmål vedr. denne sag, er I velkomne til at sende dem pr. mail.

Med venlig hilsen

[Klager]

[Person 5]

Direktør”

Den 5. januar 2024 besvarede Jyllands-Posten mailen. Af svaret fremgår:

”Hej [Person 5]

Tak for dit svar.

Vi tygger lige på, hvordan vi vil følge op på jeres henvendelse, når vi ikke kan få dokumentationen at se.

Du hører fra os.

Tak for dit tilbud om at svare på spørgsmål.

Hvad siger du til, at vi mødes i næste uge?

Mvh. [Person 8]”

Pressenævnet har desuden modtaget kopi af en mailkorrespondance, som mediet havde med [Forsyningsselskabet] efter offentliggørelsen. Jyllands-Posten sendte den 20. december 2023 følgende mail til [Forsyningsselskabet]:

”Hej [Person 9]
Tak for tilsendte mails mellem os og [Forsyningsselskabet], som I har udleveret i forbindelse med en aktindsigt.
Vi har gennemgået materialet og undrer os over, hvordan I er nået frem til de 11 mails, som I har fremsendt?
Hvad er årsagen til, at I ved besvarelsen af nedenstående anmodning om aktindsigt ikke har udleveret [Person 2]s til [Person 10] mail af 4. december 2023 kl. 10.38?
Ser frem til at høre fra jer.
Mvh. [Person 8]”

Samme dag besvarede [Forsyningsselskabet] mailen. Af svaret fremgår:

”Hej [Person 8]
Som tidligere oplyst så har [Forsyningsselskabet] ikke journaliseringspligt, jf. offentlighedslovens § 3, stk. 1, nr. 2, jf. § 15.
Mailen kan derfor være slettet permanent, og derved ved fremsøgning ikke være fremkommet.
Jeg modtager rigtig gerne mailen, så jeg kan formidle den videre til anden side.
Venlig hilsen
[Person 9]”

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 19. februar 2024.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Korrekt information og forelæggelse

[Klager] har anført, at artiklen indeholder ukorrekte og udokumenterede oplysninger, og at artiklen tegner et fejlagtigt billede af virksomheden.

I forlængelse heraf har [Klager] oplyst, at artiklen handler om [Klager], der fra sin samarbejder, [Genanvendelsesvirksomheden], modtager kasserede tekstiler indsamlet i [Kommune 1]. [Genanvendelsesvirksomheden] har en kontrakt med [Kommune 1]s forsyningsselskab, [Forsyningsselskabet], om håndtering af de forskellige fraktioner af indsamlet genbrugsaffald i [Bynavn 2], herunder tekstiler.

[Klager] har anført, at det i artiklen fejlagtigt påstås, at [Klager] er blevet betalt for at sortere de pågældende tekstiler med henblik på at sende dem til genoparbejdning, og at [Klager] uretmæssigt har frasorteret salgbart genbrugstøj fra de kasserede tekstiler og afsat det til

anden side. Disse grundløse og dementerende påstande anvendes desuden som en gennemgående, underliggende præmis i artiklen. [Klager] har henvist til følgende afsnit i den påklagede artikel:

”Når [Betegnelse] smider deres hullede sokker og slidte håndklæder i skraldespanden, skal de gå direkte til genanvendelse.

Men Jyllands-Posten kan nu afsløre, at genanvendelsen af tekstiler for tiden er sat på pause.

Det skyldes, at virksomheden [Klager], som bliver betalt for at sortere tekstilaffaldet, er under mistanke for at have anden interesse for øje.

I stedet har [Klager] »baseret sin produktion og primære indtægt« på at sælge genbrugelige tøjstykker, som virksomheden bl.a. får ved at pille salgbart tøj ud af [Betegnelse] tekstilaffald.

[...]

Hverken [Genanvendelsesvirksomheden] eller [Forsyningsselskabet] vil oplyse, hvor meget [Klager] er blevet betalt for sin del af opgaven.”

[Klager] har endvidere henvist til følgende spørgsmål, der i artiklen blev stillet til [Person 2], chef for genbrug hos [Forsyningsselskabet]: ”Hvad har I fået for de penge, der gennem [Genanvendelsesvirksomheden] er endt hos [Klager]?”

I forlængelse heraf har [Klager] med henvisning til virksomhedens kontrakt med [Genanvendelsesvirksomheden] anført, at det fremgår af denne, at [Klager] køber tekstilerne af [Genanvendelsesvirksomheden], ligesom tekstilernes videre behandling er nøje specificeret i denne. Egnede tekstiler sorteres herefter i to kvaliteter til direkte genbrug og med henblik på videresalg til navngivne aftagere i [Land 2] og [Land 1]. De øvrige tekstiler skæres op til klude, som afsættes til industrien, og ødelagte tekstiler sendes til forbrænding i Danmark.

[Klager] har videre anført, at det er korrekt, når det fremgår af artiklen, at [Forsyningsselskabet] efter et besøg hos [Klager] har anmodet [Genanvendelsesvirksomheden] om at stoppe deres samarbejde med [Klager] i forhold til de [Områdebetegnelse] tekstiler, da [Forsyningsselskabet] ikke var tilfreds med [Klager]s håndtering af disse. Dette fremgår ligeledes af [Forsyningsselskabet]s rapport af 30. oktober 2023. Dette kan imidlertid ikke anses som et udtryk for, at [Klager] har misligholdt deres aftaler, herunder deres aftale med [Genanvendelsesvirksomheden].

For så vidt angår Jyllands-Postens bemærkning om artiklens hovedfokus har [Klager] anført, at dette ikke ændrer på, at artiklen tegner et uberettiget negativt billede af [Klager].

[Klager] har videre anført, at artiklens centrale indhold udelukkende er baseret på Jyllands-Postens egen generelle opfattelse af sagsområdet og ikke på research og dokumentation.

I den forbindelse har [Klager] oplyst, at Jyllands-Posten har indrømmet, at mediet ikke havde dokumentation for de i artiklen fremsatte påstande, men at påstandene er baseret på en antagelse om, at [Klager] efter almindelig praksis om, at kommuner betaler for håndtering af tekstilaffald, har modtaget betaling for deres håndtering af det pågældende tekstilaffald. Denne antagelse er således det eneste grundlag for de fremsatte påstande. Jyllands-Posten kunne nemt have efterprøvet antagelsen ved at tage kontakt til [Klager], og mediet burde således være bedre orienteret.

[Klager] har hertil oplyst, at virksomhedens kommunikationsrådgiver, [Person 1], i forbindelse med den nærværende sag har søgt aktindsigt i Jyllands-Postens aktindsigt hos [Forsyningsselskabet], og anført, at det fremgår direkte af [Person 6]s mail af 2. oktober 2023 til [Person 3], at [Genanvendelsesvirksomheden] sælger de kasserede tekstiler til [Klager].

[Klager] har endvidere anført, at [Person 1] har været i telefonisk kontakt med Jyllands-Posten den 14. og 20. december 2023, hvor mediet blev gjort bekendt med [Klager]s redegørelse af 13. december 2023 og de faktiske omstændigheder omkring deres samarbejde med [Genanvendelsesvirksomheden]. [Person 1] understregede i øvrigt under samtalen af den 14. december 2023, at [Klager] køber tekstilaffaldet af [Genanvendelsesvirksomheden] og dermed ikke modtager betaling for det, som anført i artiklen.

For så vidt angår Jyllands-Postens bemærkninger herom har [Klager] anført, at det kun kan udledes af disse, at mediet var bekendt med den manglende dokumentation, og at det således var et bevidst valg, at mediet både inden og efter artiklens offentliggørelse så bort fra den manglende dokumentation, hvilket må anses for en skærpende omstændighed.

Herudover har [Klager] anført, at Jyllands-Posten burde have forelagt artiklen for virksomheden forud for offentliggørelsen, henset til artiklens forkerte påstande og det billede, som artiklen tegner af virksomheden. Dette har Jyllands-Posten også gjort i forbindelse med flere af mediets øvrige artikler om affaldshåndtering i [Kommune 1]. Det fremgår blandt andet af en aktindsigt i mediets korrespondance med [Forsyningsselskabet], at [Forsyningsselskabet] og [Genanvendelsesvirksomheden] har fået mulighed for at kommentere forskellige artikler inden offentliggørelse.

I den forbindelse har [Klager] anført, at den ukorrekte omtale i artiklen har været belastende for virksomheden, der arbejder for at opbygge en virksomhed inden for det voksende marked med håndtering af kasserede tekstiler og tekstilaffald. [Klager] har som følge af omtalen været nødsaget til at være i dialog med kunder og samarbejdspartnere for at forklare sagens rette sammenhæng, og virksomheden modtager fortsat spørgsmål fra potentielle kunder og samarbejdspartnere vedrørende artiklerne. [Klager] har i den forbindelse henvist til deres redegørelse af 13. december 2023.

Afslutningsvist har [Klager] anført, at virksomheden er uforstående over for, at Jyllands-Posten har bragt en så uunderbygget artikel.

Berigtigelse

[Klager] har anført, at Jyllands-Posten har bragt en utilstrækkelig og for sen berigtigelse.

[Klager] har anført, at Jyllands-Posten blev orienteret om de forkerte påstande den 14. december 2023, ligesom virksomheden ved deres mail af 1. januar 2024 til Jyllands-Posten krævede et dementi, en berigtigelse og en undskyldning fra mediet. Hertil har [Klager] anført, at de pågældende krav først blev delvist efterkommet den 9. januar 2024. Jyllands-Posten tog således ingen tiltag i forhold til artiklens ukorrekte og udokumenterede påstande, da mediet blev gjort bekendt med fejlene.

I forlængelse heraf har [Klager] anført, at berigtigelsen er uklar og kortfattet. På side to i den trykte udgave af avisen bragte Jyllands-Posten en kortfattet, enspaltet notits med den neutrale og intetsigende overskrift ”*Rettelse*”, der udelukkende fokuserer på mediets fejlagtige antagelse om, at [Klager] har modtaget betaling for deres håndtering af det pågældende tekstilaffald. De steder, hvor der i artiklen direkte eller indirekte refereres til antagelsen, herunder spørgsmålet til [Person 2], nævnes således ikke i berigtigelsen. I starten af den digitale udgave af artiklen blev alene indsat en boks, som læserne aktivt skulle åbne for at læse rettelsen. Artiklens formuleringer, overskrift og underrubrik står således uantastet, og læserne bliver derfor fortsat mødt af overskriftens formulering ”Firma skulle håndtere kasseret tøj. Nu er samarbejdet stoppet”.

[Klager] har videre anført, at berigtigelsen, hvor Jyllands-Posten alene har indrømmet, at mediet ikke havde dokumentation for påstanden om, at [Klager] modtog betaling for håndtering af det pågældende tekstilaffald, herefter ikke efter virksomhedens opfattelse kan anses for fyldestgørende. [Klager] har hertil oplyst, at [Person 1] mundtligt har gjort indsigelse over for berigtigelsens placering, overskrift og indhold, men at Jyllands-Posten imidlertid har afvist denne.

Herudover har [Klager] anført, at Jyllands-Posten unødigt har forhalet berigtigelsen og forsøgt at fralægge sig ansvaret for den berettigede berigtigelse. Dette fremgår tydeligt af Jyllands-Postens bemærkninger, hvoraf det i øvrigt kun kan udledes, at mediet efterlyste dokumentation fra [Klager] for, at artiklens ukorrekte og udokumenterede påstande reelt var fejlagtige. Dette er efter [Klager]s opfattelse både mærkeligt og journalistisk meningsløst, idet Jyllands-Posten i første omgang ikke havde dokumentation for de pågældende påstande, hvilket mediet var udmærket klar over. Jyllands-Postens efterlysning af dokumentation havde været forståelig, såfremt mediet gennem research havde afdækket andre oplysninger, som lå til grund for artiklen.

Efter [Klager]s opfattelse kan berigtigelsen således ikke, som anført af Jyllands-Posten, anses for at være i overensstemmelse med punkt A.7 i de vejledende regler for god presseskik.

[Klager] har endvidere anført, at artiklen fortsat er tilgængelig i sin oprindelige form i Jyllands-Postens elektroniske arkiv og i databasen Infomedia.

Afslutningsvist har [Klager] anført, at virksomheden er uforstående over for Jyllands-Postens håndtering af situationen, herunder det lange tidsforløb, måden artiklens direkte og indirekte påstande er imødegået på og den fortsatte tilgængelighed af den oprindelige artikel.

2.2 Jyllands-Postens synspunkter

Korrekt information og forelæggelse

Jyllands-Posten har anført, at oplysningen om, at [Klager] har modtaget betaling for håndtering af tekstilaffaldet fra [Forsyningsselskabet], er rettet.

Jyllands-Posten har videre anført, at artiklen grundlæggende handler om, at et hidtil gældende samarbejde om håndtering af [Betegnelse] tekstilaffald er blevet indstillet, hvilket er faktisk korrekt. Jyllands-Posten har i den forbindelse henvist til [Forsyningsselskabet]s rapport af 30. oktober 2023 og anført, at [Forsyningsselskabet], der er et affaldssorteringsselskab ejet af [Kommune 1], har fremsat et krav om, at [Genanvendelsesvirksomheden]s samarbejde med [Klager] indstilles, hvilket er nærmere begrundet i rapporten. Kernen i artiklens historie er desuden ikke spørgsmålet om betaling af [Klager], men derimod udfordringerne med håndteringen af tekstilaffald, som er en del af en omfattende udrulning af en ny affaldssortering i [Kommune 1].

Jyllands-Posten har endvidere anført, at mediet flere gange i forbindelse med deres forelæggelse har anmodet [Klager] og [Genanvendelsesvirksomheden] om at få udleveret den gældende kontrakt mellem virksomhederne, men [Klager] har ikke ønsket at udlevere denne, og [Genanvendelsesvirksomheden] har ikke ønsket at udtale sig. De relevante vilkår i aftalen er således først kommet frem i forbindelse med [Klager]s klage til Pressenævnet.

I forlængelse heraf har Jyllands-Posten oplyst, at mediet i researchfasen før artiklens offentliggørelse og efter mediets telefonsamtale med [Person 1] den 14. december 2023 har forsøgt at få afklaret spørgsmålet om betaling for håndtering af det pågældende tekstilaffald.

Jyllands-Posten har afvist, at artiklen, som anført af [Klager], i øvrigt indeholder ”forkerte og udokumenterede påstande”, og at artiklen tegner et fejlagtigt billede af virksomheden. Jyllands-Posten har i den forbindelse henvist til sine bemærkninger om, hvad artiklen handler om, og anført, at det fremgår af anden spalte i artiklen, at det er aftalen mellem [Forsyningsselskabet] og [Genanvendelsesvirksomheden], der ikke er overholdt, ligesom det fremgår, at [Klager] er underleverandør til [Genanvendelsesvirksomheden]. Det fremgår således ikke, at [Klager] har misligholdt sine aftaleforhold.

Jyllands-Posten har endvidere afvist, at artiklens centrale indhold er baseret på Jyllands-Postens generelle opfattelse af sagsområdet. Artiklens indhold er baseret på [Forsyningsselskabet]s rapport af 30. oktober 2023, som mediet foretog sædvanlig research med udgangspunkt i, og interviews med de i artiklen medvirkende kilder, herunder en medarbejder ansat ved [Klager].

For så vidt angår oplysningen om betaling har Jyllands-Posten anført, at mediet bragte oplysningen, idet [Forsyningsselskabet] til mediet havde oplyst, at "det koster penge" at få behandlet tekstilaffald.

I forhold til [Klager]s bemærkning om, at det fremgik direkte af mailkorrespondancen af 2. oktober 2023 mellem [Person 6] og [Person 3], at [Klager] ikke modtog betaling for sin håndtering af tekstilaffaldet, men at [Genanvendelsesvirksomheden] solgte det til [Klager], har Jyllands-Posten anført, at dette ikke er korrekt. Det fremgik derimod, at "tekstilaffald fra [Aftalen] bliver afsat til [Klager]". Heri ligger ikke, at [Klager] køber tekstilaffaldet, idet ordet "afsat" alene betyder at "efterlade" eller "anbringe", ligesom ordet ikke har nogen økonomisk betydning. Jyllands-Posten har hertil anført, at mediet nøje har gransket materialet fra aktindsigten hos [Forsyningsselskabet], hvori den pågældende mailkorrespondance indgik, og fulgt op på eventuelle uklarheder og spørgsmål, og har i den forbindelse henvist til mediets mailkorrespondance med [Forsyningsselskabet] den 20. december 2023.

Jyllands-Posten har anført, at mediet som sædvanlig har forelagt rapportens oplysninger for de involverede parter, herunder [Klager]. Efter en interviewaftale blev aflyst, var mediet således i telefonisk kontakt med [Kontorassistenten] fra [Klager], som udtalte sig om sagen på vegne af [Klager]s direktør, [Person 5], og som ubestridt er citeret fyldestgørende i artiklen. Jyllands-Posten har i den forbindelse anført, at spørgsmålet om, hvorvidt [Klager] modtog betaling for sin håndtering af det pågældende tekstilaffald, ikke var særskilt genstand for forelæggelsen, idet spørgsmålet blev beskrevet ud fra den sædvanlige forudsætning om, at [Genanvendelsesvirksomheden] og [Klager] modtog betaling for deres arbejde.

I forlængelse heraf har Jyllands-Posten anført, at det var spørgsmålet om betalingens størrelse, der havde interesse, hvilket også fremgår af sætningen "hverken [Genanvendelsesvirksomheden] eller [Forsyningsselskabet] vil oplyse, hvor meget [Klager] er blevet betalt for sin del af opgaven". Spørgsmålet om betaling var således ikke vigtig eller havde selvstændig betydning for artiklens indhold eller budskab, og Jyllands-Posten har således hverken opfattet spørgsmålet herom som kritik eller "skadelig, krænkende eller agtelsesforringende". Det fremgår desuden klart af artiklen, at spørgsmålet om betaling til [Klager] ikke er blevet behandlet på den måde.

Jyllands-Posten har endvidere anført, at der ikke var nogen anledning for mediet til en mere indgående efterprøvelse af mediets antagelse om, at [Genanvendelsesvirksomheden] og [Klager] som sædvanligt modtog betaling for deres arbejde.

Berigtigelse

Jyllands-Posten har afvist, at berigtigelsen ikke er i overensstemmelse med punkt A.7 i de vejledende regler for god presseskik.

Jyllands-Posten har anført, at berigtigelsen er sket rettidigt og i overensstemmelse med de vejledende regler for god presseskik. Jyllands-Posten har siden den 14. december 2023 været i løbende dialog med [Klager] om sagen, og det blev op til jul aftalt, at de skulle fortsætte deres dialog herom efter nytår. Den 1. januar 2024 fremsendte [Klager] imidlertid en formel anmodning om rettelse, dementi mv. Jyllands-Posten granskede herefter sagen og historien på ny ud fra [Klager]s anmodning, og da mediet måtte erkende, at der var grundlag for at bringe en berigtigelse, formulerede mediet en berigtigelse, der blev bragt den 8. januar 2024 i den påklagede artikel på jyllands-posten.dk og den 9. januar 2024 i den trykte udgave af avisen. Berigtigelsen blev desuden sendt til databasen Infomedia.

Jyllands-Posten har hertil anført, at mediet for at sikre en korrekt berigtigelse anmodede om at få indsigt i kontrakten mellem [Klager] og [Genanvendelsesvirksomheden], men at deres anmodninger herom hver gang blev afvist. Jyllands-Posten har desuden kontaktet [Genanvendelsesvirksomheden] adskillige gange for at få be- eller afkræftet [Klager]s udlægning af den pågældende kontrakt, men [Genanvendelsesvirksomheden] har hverken vendt tilbage på mediets henvendelser pr. telefon, mail eller sms, herunder ved mediets direkte kontakt til direktør [Person 4].

For så vidt angår [Klager]s bemærkninger om berigtigelsens placering, form og indhold har Jyllands-Posten anført, at berigtigelsen er foretaget i en sådan form, at læserne klart får mulighed for at blive opmærksom på denne, ligesom det fremgår tydeligt af berigtigelsen, hvad der er blevet berigtiget.

Jyllands-Posten har hertil anført, at berigtigelsen af det eneste reelle klagepunkt – oplysningen om, at [Klager] modtog betaling for deres håndtering af tekstilaffaldet – ikke kunne formuleres anderledes uden kendskab til kontrakten mellem [Genanvendelsesvirksomheden] og [Klager] eller en be- eller afkræftelse af [Klager]s udlægning af denne fra [Genanvendelsesvirksomheden].

Jyllands-Posten har med henvisning til den opdaterede artikel anført, at artiklen blev opdateret elektronisk, således at de tre afsnit med oplysningen om betaling er fjernet, ligesom der er bragt en berigtigelse øverst i artiklen, hvilket er fast praksis. Det fremgår desuden af boksen, hvori berigtigelsen er bragt, allerede inden denne foldes ud, og at den angår oplysningen om betaling.

I den forbindelse har Jyllands-Posten anført, at mediet bragte berigtigelsen, da mediet ikke kunne dokumentere, at [Klager] havde fået betaling for at modtage tekstilaffald, selv om de

gentagne gange forsøgte at få det afklaret, og da dialogen med [Klager] ikke flyttede sig. Mediet måtte herefter endegyldigt erkende, at det ikke var muligt at få udleveret den ønskede dokumentation. Såfremt [Klager] havde udleveret hele eller et uddrag af kontrakten, kunne Jyllands-Posten straks have foretaget berigtigelsen.

Herudover har Jyllands-Posten anført, at følgende sætninger:

”Hverken [Genanvendelsesvirksomheden] eller [Forsyningsselskabet] vil oplyse, hvor meget [Klager] er blevet betalt for sin del af opgaven.”

og

”Vi har fået forsøgt at genanvende teksten. Det, som er gået videre til [Klager], kan vi kun se delvist er blevet opfyldt. Vi er selvfølgelig bekymrede for, om det hele er blevet genanvendt på rigtig vis”

er blevet ændret til følgende:

”Hverken [Genanvendelsesvirksomheden] eller [Forsyningsselskabet] gå i detaljer om økonomien i samarbejdet”

og

”I samarbejdet med [Genanvendelsesvirksomheden] har [Forsyningsselskabet] »forsøgt« at få tekster genanvendt, siger [Person 2]. Men »det, som er gået videre til [Klager], kan vi kun se delvist er blevet opfyldt. Vi er selvfølgelig bekymrede for, om det hele er blevet genanvendt på rigtig vis«, siger han”

Afslutningsvist har Jyllands-Posten afvist, at den oprindelige artikel fortsat er tilgængelig på Infomedia uden nogen rettelse. Artiklen er blevet forsynet med den fulde rettelse på Infomedia, ligesom berigtigelsen kan findes som en særskilt artikel på databasen. Jyllands-Posten har i den forbindelse henvist til den opdaterede artikel med berigtigelsen og den særskilte artikel på Infomedia.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jens Kruse Mikkelsen, Hans Peter Blicher, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

God presseskik

Korrekt information, berigtigelse og forelæggelse

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen, jf. punkt A.1, A.3 og A.7.

Pressenævnet bemærker, at medier som udgangspunkt bør bringe en særskilt nyhed om en rettelse, så læsere af en oprindelig artikel med fejl bliver opmærksom på en rettelse, da oprindelige læsere ikke kan forventes på ny at klikke ind på en artikel og på den måde blive gjort bekendt med en rettelse.

Pressenævnet bemærker endvidere, at redaktøren er i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at afvise at omtale forhold, der for en af parterne forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe de indholdsmæssige krav til den bragte information iagttages.

Af artiklerne fremgik blandt andet følgende:

”Når [Betegnelse] smider deres hullede sokker og slidte håndklæder i skraldespanden, skal de gå direkte videre til genanvendelse.

Men Jyllands-Posten kan nu afsløre, at genanvendelsen af tekstiler for tiden er sat på pause.

Det skyldes, at virksomheden [Klager], som bliver betalt for at sortere tekstilaffaldet, er under mistanke for at have anden interesse end genanvendelse for øje.

I stedet har [Klager] »baseret sin produktion og primære indtægt« på at sælge genbrugelige tøjstykker, som virksomheden bl.a. får ved at pille salgbart tøj ud af [Betegnelse] tekstilaffald. Det fremgår af en rapport fra [Forsyningsselskabet], som Jyllands-Posten har fået aktindsigt.

Derudover har [Klager] ifølge rapporten ikke afsat tekstiler til fibergenvinding, mens det heller ikke kan dokumenteres, hvor stor en procentdel af de indsamlede mængder der faktisk er blevet genanvendt.

Til gengæld har virksomheden afsat genbrugsegne tekstiler fra [Bynavn 2] til [Land 1], hvor der ikke er samme krav til affaldshåndtering som i Danmark, fortæller [Person 2], chef for genbrug hos [Forsyningsselskabet], der står for håndteringen af affaldet i [Kommune 1].

»Det er ikke det, der har været hensigten. Vi skal have aktører, der kan være med til at genanvende tekstil ved at spinne bomulden op igen eller bruge polyesterdelen på andre måder,« siger [Person 2].

[Klager]s ageren er i strid med rammerne for aftalen mellem [Forsyningsselskabet] og virksomheden [Genanvendelsesvirksomheden], som bruger [Klager] som underleverandør.

Hverken [Genanvendelsesvirksomheden] eller [Forsyningsselskabet] vil oplyse, hvor meget [Klager] er blevet betalt for sin del af opgaven.

Anmeldt kontrol

[Forsyningsselskabet] blev først opmærksom på problemerne med [Genanvendelsesvirksomheden]s brug af [Klager] som underleverandør, efter at Jyllands-Posten for nylig afdækkede affaldets rejse fra skraldespand til genanvendelse.

Efterfølgende skrev [Person 3], udviklingsingeniør i [Forsyningsselskabet], således følgende mail til [Genanvendelsesvirksomheden]:

»Vil det være o.k. for jer, at jeg kontakter og besøger [Klager]? P.s. blot til jeres info, så er der o.k. tilfredshed med JP-artiklen her i huset. Tænker ikke at alm. læsere lægger mærke til helt det samme, som vi gør.«

Forespørgslen førte til, at [Forsyningsselskabet] den 23. oktober foretog et anmeldt kontrolbesøg hos [Klager], som altså er hyret af [Genanvendelsesvirksomheden] til at håndtere tekstilerne.

Besøget fik med det samme alarmklokkerne til at ringe hos [Forsyningsselskabet], der i en rapport dateret en uge efter besøget anmodede om et omgående stop af samarbejdet med [Klager].

»Da ovenstående problematikker dels ikke ligger inden for rammerne af aftalen og dels ikke er tilstrækkeligt belyst, kan vi ikke godkende [Genanvendelsesvirksomheden]s benyttelse af [Klager] som samarbejdspartner til afsætning af tekstiler,« skriver [Person 3] til [Genanvendelsesvirksomheden] og fortsætter:

»Vi anmoder derfor om, at samarbejdet med [Klager] stoppes, indtil der ligger tilstrækkelig dokumentation for, at samarbejdet kan ske inden for rammerne. Ingen tekstiler i relation til [Aftalen] må afsættes til [Land 1],« afsluttes rapporten. Det er et problem, at [Klager] har en forretning kørende på at sælge tøj, fordi der slet ikke bør indgå genbrugeligt tøj i de samlede mængder, understreger [Forsyningsselskabet]s chef, [Person 2].

Han påpeger, at tøj, der kan genbruges, skal gå til Røde Kors og Folkekirkens Nødhjælp, og derfor er tøjet havnet i affaldsspandene, fordi borgerne har sorteret forkert.»

[...]

Handler med genbrugstøj«

[Klager] ligger i [Bynavn 1] lidt uden for [Bynavn 2] og består af 10-12 medarbejdere.

Virksomheden går ikke med planer om at kunne fibergenvinde i fremtiden. Det fortæller [Kontorassistenten], der er kontorassistent hos [Klager]. Hun siger, at hun udtaler sig på vegne af virksomheden, fordi den daglige leder ikke er så god til dansk.

»Vores primære forretning vil også i fremtiden være genbrugstøj – og pudseklude,« siger hun.

Har [Genanvendelsesvirksomheden] fortalt jer, at I ikke må sende tekstiler uden for EU?

»Lad os lige slå det helt fast. Vi handler med genbrugstøj. T-shirts og så videre. Dem pakker vi og sælger – også uden for EU,« siger [Kontorassistenten] og tilføjer:

»[Forsyningsselskabet] leverer tekstilaffald til os via [Genanvendelsesvirksomheden]. Det, der kan bruges, laver vi til klude. Og det der ikke kan bruges til klude, som måske er vådt og så videre, bliver forbrændt i Danmark.«

At [Forsyningsselskabet] i rapporten nævner, at [Klager] sender tekstiler til [Land 1], mener [Kontorassistenten] drejer sig om det genbrugstøj, der ved en fejl ender i tekstilaffaldet.

»Det må være genbrugstøjet, de henviser til, for det sker jo, at der er brugbart genbrugstøj i poserne fra [Forsyningsselskabet],« siger hun.

[Klager] har siden august fået tilsendt tekstiler til genanvendelse fra borgere i [Kommune 1], [Kommune 2], [Kommune 3] og [Kommune 4].

Tekstilaffald stables i hal

[Person 2] siger, at [Genanvendelsesvirksomheden] har fulgt [Forsyningsselskabet]s krav om at stoppe med at bruge [Klager] som underleverandør:

»[Genanvendelsesvirksomheden] har reageret og indstillet arbejdet med [Klager].« Ifølge genbrugschefen afventer [Forsyningsselskabet] lige nu, at [Genanvendelsesvirksomheden] finder en ny aftager af tekstilaffald. »Indtil da oplagrer de tekstilaffaldet i en lagerhal hos [Genanvendelsesvirksomheden],« siger [Person 2].

Hvad har I fået for de penge, der gennem [Genanvendelsesvirksomheden] er endt hos [Klager]?

»Vi har fået forsøgt at genanvende teksten. Det, som er gået videre til [Klager], kan vi kun se delvist er blevet opfyldt. Vi er selvfølgelig bekymrede for, om det hele er blevet genanvendt på rigtig vis.«

[Person 2] understreger, at det er vigtigt at forstå, at det er et nyt marked, der er ved at opstå omkring behandling og genanvendelse af materiale.

»Der kommer en masse nye aktører på banen, der alle forsøger at skabe bæredygtige forretningsgrundlag. Det gør, at der er en forøget risiko for, at nogle af de her aktører træder ved siden af vores retningslinjer,« siger han.

JP Aarhus har forgæves forsøgt at få et interview med [Genanvendelsesvirksomheden], som har fået tilsendt en række spørgsmål. Bl.a. om, hvordan [Forsyningsselskabet] kan have tillid til [Genanvendelsesvirksomheden],

nu da virksomheden tilsyneladende ikke har sikret, at [Klager] lever op til [Forsyningsselskabet]s krav.

»Vi ønsker ikke at udtale os om eksisterende kundeforhold,« siger [Person 4], direktør for [Genanvendelsesvirksomheden], [Regionen].

[Forsyningsselskabet] varslede i september, at prisen på afhentning af affald næste år kommer til at stige med 1.125 kr. for folk i villaer med en standardløsning med tre beholdere. Prisstigningerne skyldes ifølge [Forsyningsselskabet] bl.a. mere affaldssortering og inflation.

[Byrådet] behandler de nye gebyrer onsdag, og i oplægget til politikerne fremgår det, at taksterne vil stige med ca. 1.103 kr. til ca. 3.860 kr. i 2024.”

- berigtigelse af oplysning om betaling

[Klager] har klaget over, at det er ukorrekt og udokumenteret, at virksomheden har modtaget betaling for deres håndtering af det [Områdebetegnelse] tekstilaffald, og at Jyllands-Posten ikke har bragt en tilstrækkelig berigtigelse af oplysningen herom.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at [Klager] den 14. december 2023 rettede telefonisk henvendelse til Jyllands-Posten med henblik på blandt andet at få berigtiget den pågældende oplysning, og at parterne herefter havde en telefonisk og skriftlig korrespondance. Nævnet lægger videre til grund, at [Klager] ved mail af 1. januar 2024 fremsendte en skriftlig anmodning om berigtigelse af oplysningerne til Jyllands-Posten.

Nævnet lægger endvidere til grund, at Jyllands-Posten herefter den 8. januar 2024 bragte følgende rettelse med overskriften ”*Rettelse*” i en faktaboks øverst i den påklagede artikel:

”I en tidligere version af denne artikel fremgik det, at virksomheden [Klager] bliver betalt for at sortere [Betegnelse] tekstilaffald. [Klager] er en underleverandør til [Genanvendelsesvirksomheden], som har kontrakt med [Forsyningsselskabet] om håndtering af affaldet.

[Klager] afviser at modtage betaling for opgaven med sortering af [Områdebetegnelse] tekstilaffald, og Jyllands-Posten har ikke dokumentation for, at det skulle være tilfældet.

Jyllands-Posten beklager fejlen.”

Den 9. januar 2023 bragte Jyllands-Posten følgende berigtigelse med overskriften ”*Rettelse*” på side 2 sektion ”[Bynavn 2]” i den trykte avis:

”I en artikel bragt i JP Aarhus den 5. december fremgik det, at virksomheden [Klager] bliver betalt for at sortere [Betegnelse] tekstilaffald.

[Klager] er en underleverandør til [Genanvendelsesvirksomheden], som har kontrakt med [Forsyningsselskabet] om håndtering af affaldet. Artiklen handlede om, at [Forsyningsselskabet] har anmodet [Genanvendelsesvirksomheden] om at indstille samarbejdet med [Klager], fordi virksomheden ifølge en rapport fra

[Forsyningsselskabet] bl.a. eksporterede salgbart tøj til [Land 1], og det ikke kunne dokumenteres, hvor stor en andel af tekstilerne der faktisk blev genanvendt. [Klager] afviser at modtage betaling for opgaven med sortering af [Områdebetegnelse] tekstilaffald, og JP Aarhus har ikke dokumentation for, at det skulle være tilfældet. JP Aarhus beklager fejlen.”

Det er ubestridt af parterne, at oplysningen om, at [Klager] har modtaget betaling for deres håndtering af [Områdebetegnelse] tekstilaffald, ikke er korrekt. Da Jyllands-Posten den 14. december 2023 ved telefonisk henvendelse og den 1. januar 2024 ved skriftlig henvendelse fra [Klager] blev gjort opmærksom på fejlen, og da mediet først den 8. januar 2024 bragte en rettelse i den digitale udgave af artiklen og derefter den 9. januar 2024 en berigtigelse i den trykte avis, finder nævnet allerede af den grund, at Jyllands-Posten har tilsidesat god presseskik ved ikke at berigtige den ukorrekte oplysning, så snart mediet fik kendskab hertil. Nævnet udtaler kritik.

- ukorrekte oplysninger om [Klager]s rolle og forelæggelse

[Klager] har klaget over, at artiklerne er belastende for virksomheden, og at artiklerne derfor burde være forelagt den.

[Klager] har endvidere klaget over, at det fejlagtigt i artiklerne påstås, at [Klager] uretmæssigt har frasorteret og solgt genbrugstøj fra det [Områdebetegnelse] tekstilaffald til [Land 1], og at artiklerne dermed giver et negativt og fejlagtigt billede af virksomheden.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at artiklerne er baseret på en aktindsigt i en rapport udarbejdet af [Forsyningsselskabet] i forbindelse med et kontrolbesøg hos [Klager] den 23. oktober 2023. Nævnet lægger endvidere til grund, at [Klager] har indgået en kontrakt om som underleverandør mod betaling at modtage tekstilaffald med [Genanvendelsesvirksomheden], som har en aftale med [Forsyningsselskabet] vedrørende håndtering af [Områdebetegnelse] tekstilaffald.

Pressenævnet finder, at omtalen af [Klager], herunder virksomhedens håndtering af det [Områdebetegnelse] tekstilaffald og [Forsyningsselskabet]s krav om, at [Genanvendelsesvirksomheden] indstiller samarbejdet med [Klager], kan anses for skadelig, krænkende eller virke agtelsesforringende for [Klager].

Nævnet finder samtidig, at [Klager] af Jyllands-Posten har fået tilstrækkelig mulighed for at kommentere indholdet af [Forsyningsselskabet]s rapport inden offentliggørelsen af artiklerne, og at virksomhedens svar tydeligt fremgår af artiklen, herunder at [Klager] handler med genbrugstøj, som de sælger både inden og uden for EU, at [Klager] gennem [Genanvendelsesvirksomheden] modtager tekstilaffald fra [Forsyningsselskabet], som de laver til klude eller sender til forbrænding i Danmark, og at de tekstiler, som [Forsyningsselskabet] nævner i deres rapport, bliver sendt til [Land 1], er genbrugstøj, som

ved en fejl ender i tekstilaffaldet. På denne baggrund udtaler nævnet ikke kritik af Jyllands-Postens forelæggelse.

Pressenævnet finder imidlertid, at omtalen af [Klager]s håndtering af [Områdebetegnelse] tekstilaffald kan anses for at efterlade læserne med et ukorrekt indtryk af [Klager]s rolle som underleverandør i forhold til håndteringen af det pågældende tekstilaffald. Nævnet har lagt vægt på, at det ikke tilstrækkeligt fremgår af artiklerne, at [Klager]s frasortering og salg af genbrugstøj fra tekstilaffaldet til [Land 1] er sket efter aftale med [Genanvendelsesvirksomheden] og ikke med [Forsyningsselskabet]. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at virksomhedernes indbyrdes samarbejdsrelationer ikke er beskrevet præcist, således at det ikke med tilstrækkelig tydelighed fremgår, at der ikke er en samarbejdsrelation mellem [Klager] og [Forsyningsselskabet]. Nævnet udtaler på denne baggrund kritik.

Offentliggørelse af Pressenævnets kendelse

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Jyllands-Posten at offentliggøre følgende til Pressenævnets logo som illustration:

”[rubrik]

Pressenævnet kritiserer Jyllands-Posten

[underrubrik]

Jyllands-Posten får kritik for at bringe ukorrekt oplysning og utilstrækkelig berigtigelse

[tekst]

Jyllands-Posten bragte i december en artikel om ophør af et samarbejde mellem [Klager] og [Genanvendelsesvirksomheden] samt forløbet forud herfor på jyllands-posten.dk og i den trykte udgave af avisen. [Klager] klagede til Pressenævnet over blandt andet, at Jyllands-Posten havde bragt en ukorrekt oplysning om, at [Klager] modtog betaling for at modtage tekstilaffald fra [Genanvendelsesvirksomheden], som Jyllands-Posten ikke havde berigtiget tilstrækkeligt, og at omtalen gav et negativt og fejlagtigt billede af virksomheden. Pressenævnet kritiserer Jyllands-Posten for at have bragt den ukorrekte oplysning og for utilstrækkelig berigtigelse heraf samt for at give læserne et ukorrekt indtryk af virksomheden. Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på pressenaevnet.dk”

Offentliggørelse i den digitale udgave

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest på de af mediets platforme, hvor den påklagede artikel har været bragt. Offentliggørelse skal bestå i en selvstændig artikel med Pressenævnets logo som illustration. Artiklen skal prioriteres, f.eks. med placering på en

forside i mindst et døgn efter kritikens offentliggørelse og skal placeres før eventuel betalingsmur. Pressenævnets offentliggørelsestekst skal bringes uden reklamer i teksten.

Endvidere skal denne artikel være offentligt tilgængelig som en selvstændig artikel i overensstemmelse med prioriteringen af den påklagede artikel, og i en periode svarende til den periode, hvor den påklagede artikel har været tilgængelig.

Endelig skal der oprettes et link med teksten "Pressenævnet har udtalt kritik af artiklen" direkte til nævnets kendelse på www.pressenaevnet.dk ved starten af brødteksten i den påklagede artikel, hvis den fortsat er tilgængelig på hjemmesiden og ikke er ændret på de punkter, hvor nævnet har udtalt kritik. Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i redaktionelle artikler i mediet.

Offentliggørelse i den trykte udgave

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest i den første eller en af de første udgaver, der offentliggøres efter nævnets kendelse.

Offentliggørelse skal ske til illustration af Pressenævnets logo og på det sted i mediet, hvor mediet har oplyst at ville offentliggøre kritik fra Pressenævnet. Har mediet ikke en fast rettelsesspalte, skal offentliggørelse ske på det sted i mediet, der svarer til placeringen af den kritiserede artikel.

Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i redaktionelle artikler i mediet.